

Folk, det engelske Folk; det er ikke blevet fattigt, fordi det har udhvilet sig engang imellem. Derfor bestyrker det mig yderligere i, at dette godt kan gøres, og naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Chr. Jensen) siger, at Søndagsarbejde er i Aftagende, saa siger jeg: Na ja, jaamaend, men det er forstjelligt de forstjellige Steder. Ude paa Landet har jeg gjort den Erfaring, at hvor der er nogen religiøs Bættelse, er det i Aftagende at arbejde om Helligdagen, men hvor der ikke er nogen religiøs Bættelse, har jeg ikke lagt Mærke til, at det er i Af- tagende; der slide og slæbe de altid; der er visse Folk, der have travlt om Helligdagen, saa skulle de rigtig se at faae deres Arbejde gjort. Jeg vilde altsaa ønske, at det ærede Medlem maatte med de Bunt, som kunne gives ham fra anden Side, faae sin Tanke realiseret; det er en god Tanke og en ret- sferdig Tanke, der gaar igjennem hans For- slag. Jeg tror, at alle Parter ere bedst tjente dermed. De Skræmmebilleder, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds rullede op, er jeg ikke i fjerneste Maade bange for, i alt Fald ikke for Landets Bedkommende, og for saa vidt vil jeg for mit personlige Bedkommende anbefale Lov- forslaget og ønske, at det maa have en god Fremtid for sig.

Wagner: Der er en Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, som jeg savner, og som findes i den Lov, hvoraf det nærværende Lovforslag er affødt, nemlig Loven af 7de April 1876. Den findes i denne Lovs § 5. Hvad Begyndelsen angaar, stemmer Para- grafen ganske med Lovforslagets § 5, men der er tilføjet: „dog skulle Dvælsere, der til- sigte Uddannelse til Fædrelandets Forsvar, være undtagne fra dette Forbud, naar kun ikke Gudstjenesten derved forstyrres.“ Jeg tror, at det allerede for 2 Aar siden blev berørt under Forhandlingerne om denne Sag, at en saadan Bestemmelse burde ind- føres i det nye Forslag, og jeg tillader mig at fremdrage det paany, da det Medlem, som den Gang udtalte sig om Sagen, ikke længer er Medlem af Thinget, og da det kunde ligge nær at antage, at saadanne Enkeltheder vilde blive oversete af det Ud- valg, som jeg antager vil blive nedsat for nærmere at behandle Sagen. Jeg skal til- lade mig at henlede Opmærksomheden paa, at en saadan Bestemmelse som den, jeg op- læste, er aldeles nødvendig for, at Skytte- sagen overhovedet kan drives her i Landet. Det er jo aldeles umuligt, naar man ikke maa styde før efter Kl. 4 om Søndag Efter- middag, at gennemføre f. Ex. de Skytte-

fester, som ere et meget væsentligt Led af Arbejdet og ikke paa nogen Maade kunne undværes. Det vilde volde Banfeligheder, i Fald disse Fester, som i mange Foreninger maa henlægges til efter Høsten, hvor altsaa den Tid, i hvilken der kan stydes, bliver saa meget kortere, ikke kunne holdes, og det maa jo erindres, at til en Dvælse som Skyd- ning behøves Bys, og Dagshjert er paa en stor Del af Aaret ikke videre langvarigt efter Kl. 4. Man kunde nu sige, at saa kunde Folk styde om Hverdagen, men saa maa man erindre, at de fleste Folk have deres daglige Gjærning, som de ikke kunne være fra om Hverdagen, og kunne ikke møde saa tidlig, som det vil være nødvendigt for at faae Skydningen drevet med Alvor, og Allem- perne blive saa meget desto større, som mang- foldige Steder i Landet ikke ere synderlig rigelig forsynede med Skydebaner, saa at Dvælskerne tage grumme lang Tid. Jeg tror derfor, det vilde være i høj Grad ønskeligt, om den Bestemmelse, der staar i den gamle Lovs § 5: „dog skulle Dvælsere, der tilsigte Uddannelse til Fædrelandets Forsvar, være undtagne fra dette Forbud, naar kun ikke Gudstjenesten derved forstyrres“, blev op- tagen i det nye Lovforslag. Jeg kan ikke se, at der derved skete nogen som helst Skade. Bestemmelsen er jo affattet saaledes, at Hovedbøiemedet med Loven, nemlig at Freden skal overholdes paa Folketirkens Helligdage, alligevel bliver fyldstgjort. — Hvad For- slaget iøvrigt angaar, skal jeg ikke udtale mig vidtløftig derom; jeg kan ikke sige Andet, end at jeg sympathiserer med For- slaget, for saavidt som det tilsigter Frihed. Jeg mener, det er rigtigt, at ikke Nogen bør kunne tvinges til at arbejde paa en Helligdag, naturligvis undtagen det er strengt for- nødent, men paa den anden Side sympathi- serer jeg ikke med Forslaget, for saa vidt som det vil tvinge Folk til at lade være at ar- bejde. Det er godt, at Folk have Frihed og ikke behøve at arbejde, men det er ikke altid heldigt, at man ligesrem forbyder dem at ar- bejde. Jeg kan ikke se, at der skulde være noget i og for sig Slemt i, at f. Ex. en Fa- miliefader, som sidder strengt i det og har mange Børn og maafe er kommen tilbage ved Sygdom og har Byst til Extraarbejde om Søndagen, søgte at indhente, hvad der er blevet forsvømt, og at bringe sig paa Fode igjen; men det vil i mangfoldige Tilfælde blive ham umuliggjort, hvis Loven skulde blive vedtagen i sin nærværende Skikkelse. Hvorvidt jeg har Ret i disse Anskuelser eller et, skal jeg lade staa hen, men jeg tror, det kan betragtes som aldeles givet, at hvis man ønsker at se dette Forslag gennemført, maa